

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 70.105/3
van 27 september 2021

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘über eine Entschädigung für Heimarbeit im
Rahmen der Corona-Krise’

Op 26 augustus 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister-President, Minister van Lokale Besturen en Financiën van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘über eine Entschädigung für Heimarbeit im Rahmen der Corona-Krise’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 september 2021. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 september 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot invoering van een thuiswerkvergoeding voor de personeelsleden van bepaalde instellingen, in het kader van de coronacrisis.

3.1. Onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt, vindt het ontwerp rechtsgrond in de bepalingen die in de eerste drie leden van de aanhef van het ontwerp worden vermeld:

- in zoverre het besluit van toepassing is op de personeelsleden van de kabinetten van de leden van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap (artikel 1, eerste lid, 1, van het ontwerp) vindt het rechtsgrond in artikel 68 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI), dat krachtens artikel 51 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’ van overeenkomstige toepassing is op de Duitstalige Gemeenschap;
- in zoverre het besluit van toepassing is op de personeelsleden van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, met inbegrip van de diensten met afzonderlijk beheer “gemeenschapscentra” en “mediacentrum” (artikel 1, eerste lid, 2, van het ontwerp), vindt het rechtsgrond in artikel 87, § 3, BWHI, dat krachtens artikel 54, eerste lid, van de wet van 31 december 1983 van overeenkomstige toepassing is op de Duitstalige Gemeenschap;
- in zoverre het besluit van toepassing is op de in artikel 1, eerste lid, punten 3 tot 6, van het ontwerp vermelde instellingen en diensten, vindt het rechtsgrond in artikel 102, § 1, eerste lid, van het decreet van 25 mei 2009 ‘houdende het financieel reglement van de Duitstalige Gemeenschap’, op grond waarvan de Regering van de Duitstalige Gemeenschap het statuut van de personeelsleden en de personeelsformatie van de instellingen van openbaar nut bepaalt. De vermelde instellingen en diensten zijn luidens de opsomming in artikel 87, § 2, van het decreet van 25 mei 2009 allen instellingen van openbaar nut in de zin van die bepaling.

3.2. In de aanhef wordt ook verwezen naar artikel 87, § 1, BWHI, dat bepaalt dat iedere regering over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel beschikt. Uit die bepaling put de Regering van de Duitstalige Gemeenschap de bevoegdheid om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Aangezien het voorliggende ontwerp echter uitsluitend betrekking heeft op de rechtspositie van het betrokken personeel volstaat het *in casu* om te verwijzen naar artikel 87, § 3, BWHI.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4.1. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp voorziet in de toekenning van een vergoeding van 20 euro per maand aan de betrokken personeelsleden “voor zover ze in de loop van die maand ten minste één dag werkelijke diensten hebben verricht”. Gevraagd of dit impliceert dat het personeelslid in die maand ook minstens gedeeltelijk van thuis uit moet hebben gewerkt, antwoordde de gemachtigde dat dit de bedoeling is:

“Wir werden präzisieren, dass pro Monat mindestens ein Tag tatsächliche Dienste von zuhause aus geleistet werden mussten/müssen, um diese Entschädigungen erhalten zu können.”

4.2. De gemachtigde bevestigde tevens dat de “schijven van telkens 120 euro”, vermeld in artikel 2, tweede lid, van het ontwerp, maximumbedragen zijn:

“[D]ie Anrechte werden pro Monat berechnet. Es müsste „maximal 120 Euro“ heißen.”

4.3. Artikel 2, eerste en tweede lid, van het ontwerp moet in de voormelde zin worden aangepast.

Artikel 3

5. Gevraagd of voor de in artikel 3 van het ontwerp geregelde halfjaarlijkse vergoeding niet dezelfde voorwaarde geldt als die bepaald in artikel 2 van het ontwerp, namelijk dat het personeelslid in de loop van elke betrokken maand ten minste één dag werkelijke diensten moet hebben verricht,¹ antwoordde de gemachtigde:

“Das wäre nur kohärent, wir werden es entsprechend anpassen.”

Met die aanpassing kan worden ingestemd.

¹ En bovendien, zoals de gemachtigde met betrekking tot die bepaling heeft verklaard, minstens één dag van thuis uit moet hebben gewerkt.

Artikel 5

6. De gemachtigde heeft bevestigd dat het te nemen besluit enkel geldt voor het jaar 2021. Het verdient dan ook aanbeveling om in artikel 5 ervan te bepalen dat het besluit buiten werking treedt op 31 december 2021.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Wilfried VAN VAERENBERGH